

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-02-24 Nr. 429-40
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) atstovės advokatės Y. Y. kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Draudikas su pareiškėju Transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 021¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu sudarė transporto priemonių draudimo sutartį (toliau – Sutartis), kuria buvo apdraustas automobilis „Audi A5 SPORTBACK“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*), (toliau – Automobilis), draudimo laikotarpis – nuo 2023 m. vasario 11 d. iki 2024 m. vasario 10 d. Sutartyje nurodytas naudos gavėjas – AB Šiaulių bankas (toliau – bankas).

Draudikas buvo informuotas apie 2023 m. rugpjūčio 1 d. eismo įvykį, kurio metu buvo apgadintas Automobilis (toliau – Įvykis). Draudikas Įvykį pripažino draudžiamuoju ir pagal pareiškėjo prašymą išmokėjo su Įvykiu susijusią 6 744,39 Eur draudimo išmoką (toliau – Draudimo išmoka) į pareiškėjo nurodytą banko sąskaitą.

2023 m. spalio 13 d. bankas draudikui pateikė prašymą Draudimo išmoką sumokėti į banko sąskaitą. Draudikas informavo banką, kad Draudimo išmoka jau išmokėta pareiškėjui, negavus banko atsakymo į draudiko pateiktą užklausą.

Bankui kreipusis į pareiškėją dėl gautos Draudimo išmokos (jos gražinimo arba faktinio Automobilio remonto), šis draudikui pateikė prašymą išmokėti Draudimo išmoką bankui. Draudikas nurodė, kad Draudimo išmoka yra išmokėta pareiškėjui, todėl jis turėtų gražinti ją draudikui, jeigu ji gauta nepagrįstai. Tarp šalių kilus ginčui, pareiškėjo atstovė kreipėsi į Lietuvos banką.

Pareiškėjo atstovė kreipėsi nurodė, kad draudikas neturėjo teisės pervesti Draudimo išmokos pareiškėjui (draudėjui), negavęs banko (naudos gavėjo) sutikimo. Pareiškėjo atstovės teigimu, pareiškėjas neturi finansinių galimybių gražinti Draudimo išmokos lėšų, kurios, įvykdžius pervedimą, perėjo pareiškėjo nuosavybėn ir iš jo sąskaitos buvo nuskaitytos antstolių. Draudiko pervedtas lėšas nurašius iš pareiškėjo sąskaitos, pareiškėjas buvo priverstas remontuoti Automobilį savo lėšomis. Be to, dėl netinkamo Draudimo išmokos lėšų pervedimo jis patyrė tiek banko, tiek draudiko spaudimą. Pareiškėjo atstovė prašė įpareigoti draudiką išmokėti Draudimo išmoką bankui.

Draudikas atsiliepė į pareiškėjo atstovės kreipimąsi su reikiamu reikalavimu nesutiko ir prašė jį atmesti. Draudikas nurodė pagal pareiškėjo prašymą įvykdęs savo įsipareigojimą pagal Sutartį – išmokėjęs Draudimo išmoką.

Draudiko teigimu, bankas nėra neatšaukiamas naudos gavėjas², todėl pareiškėjas, kaip draudėjas ir pagrindinis Sutarties dalyvis, galėjo pakeisti naudos gavėją be atskiro jo sutikimo. Pareiškėjui išsakius ketinimus pačiam organizuoti Automobilio remontą ir gauti Draudimo išmoką

¹ Redakcija, galiojanti nuo 2021 m. gruodžio 30 d.

² Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 57 punkte neatšaukiamas naudos gavėjas apibrėžiamas kaip naudos gavėjas, kuris negali būti vienašališkai, be paties naudos gavėjo sutikimo, draudėjo (ar draudimo sutartyje nustatytais atvejais – apdraustojo) atšauktas ir pakeistas.

į savo sąskaitą, buvo pagrindo manyti, kad pareiškėjas išreiškė valią *ad hoc*³ pakeisti Sutartyje numatytą naudos gavėją.

Draudikas nurodė, kad dėl Automobilio buvo sudaryta lizingo sutartis, o praktikoje dažnos situacijos, kai lizingo bendrovės sutinka (nepateikia prieštaravimų) dėl išmokų mokėjimo lizingo gavėjams (draudėjams, turto valdytojams).

Taip pat draudikas nurodė bandęs ieškoti su pareiškėju galimų susidariusios situacijos sprendimo būdų, bet susitarimo pasiekti nepavyko.

Ginčo nagrinėjimo metu draudikas nurodė patikrinęs duomenų bazių informaciją ir sužinojęs, kad Automobilis nuo 2024 m. gegužės 21 d. nuosavybės teise nebeprisiklauso bankui⁴, tačiau pareiškėjas ir toliau juo naudojasi. Draudikas nurodė nustatęs, kad po įvykio buvo atlikta Automobilio techninė apžiūra ir buvo leista Automobiliui dalyvauti eisme, tai patvirtina, jog pareiškėjo tebenaudojamas Automobilis faktiškai yra suremontuotas.

Taip pat ginčo nagrinėjimo metu draudikas pateikė 2025 m. sausio 22 d. banko patvirtinimą draudikui, kad Automobilis bankui nebeprisiklauso ir bankas pretenzijų draudikui dėl Draudimo išmokos nebeturi.

Pareiškėjos atstovės ir pareiškėjo buvo pasiteirauta, kokia jų pozicija dėl ginčo reikalavimo, atsižvelgiant į naujai paaiškėjusias aplinkybes, tačiau pareiškėjo atstovė nurodė, kad su pareiškėju nepavyksta susisiekti, o pats pareiškėjas į siųstą el. paklausimą neatsakė.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių nesutarimas kilo dėl to Draudimo išmokos gavėjo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, Lietuvos banko nuomone, būtina įvertinti, ar draudikui kyla pareiga mokėti bankui Draudimo išmoką.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudiminis įvykis.

CK 6.1006 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad draudėjas turi teisę pakeisti draudimo sutartyje nurodytą naudos gavėją kitu asmeniu, išskyrus įstatymuose ar sutartyje nustatytas išimtis, apie tai raštu pranešdamas draudikui. To paties straipsnio 3 dalyje nurodoma, kad naudos gavėjas negali būti pakeistas kitu asmeniu, jeigu jis įvykdė kokias nors prievoles pagal draudimo sutartį arba pareiškė reikalavimą draudikui išmokėti draudimo išmoką.

Draudimo įstatymo 97 straipsnyje įtvirtinta, kad teisę reikalauti, jog būtų išmokėta draudimo išmoka, turi draudėjas, o šiame įstatyme ir (ar) draudimo sutartyje nustatytais atvejais – naudos gavėjas arba nukentėjęs trečiasis asmuo.

Sutarties dalimi esančių Taisyklių A.1 dalies 4 punkte nustatyta, kad naudos gavėjas – draudimo sutartyje nurodytas asmuo arba draudėjo, o draudimo sutartyje nustatytais atvejais – ir apdraustojo paskirtas asmuo, turintis teisę gauti draudimo išmoką.

Taisyklių F.2 dalies 104 punkte nurodoma, kad draudėjas gali sudaryti draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens, kuris sudarius draudimo sutartį tampa apdraustuoju (naudos gavėju), turtinių interesų.

³ Šiuo atveju (lot.).

⁴ Naujas savininkas – UAB „BRC finance“.

Taisyklių F.4 dalies 107.1 papunktyje įtvirtinta, kad draudimo sutarties galiojimo metu draudėjas turi teisę pakeisti draudimo sutartyje nurodytą naudos gavėją (išskyrus įstatymuose ir (ar) draudimo sutartyje nustatytas išimtis).

Taisyklių F.4 dalies 109.2 papunktyje nustatyta, kad draudimo sutarties galiojimo metu naudos gavėjas turi teisę draudimo sutartyje nustatyta tvarka reikalauti išmokėti draudimo išmoką.

Taisyklių E.2 dalies 89 punkte nurodoma, kad draudimo išmoka mokama į draudimo sutartyje nurodyto naudos gavėjo, jo nesant – draudėjo banko sąskaitą arba į remonto įmonės, kuri atliko remonto darbus, banko sąskaitą.

Iš pateiktų duomenų nustatyta, kad apie įvykį pranešęs pareiškėjas 2023 m. rugpjūčio 2 d. draudiko savitarnos sistemoje pasirinko žalos atlyginimo būdą „noriu gauti išmoką pinigais“. Su draudiko atstovu suderinęs žalos dydį, pareiškėjas 2023 m. spalio 4 d. draudikui nurodė savo sąskaitą, į kurią prašė pervesti Draudimo išmoką.

2023 m. rugpjūčio 4 d. draudikas bankui išsiuntė paklausimą dėl Draudimo išmokos gavėjo, nuroydamas, kad, jeigu bankas nesutinka su Draudimo išmokos mokėjimu draudėjui, apie tai informuotų ir nurodytų banko sąskaitos, į kurią pageidauja gauti išmoką, rekvizitus.

2023 m. spalio 5 d. draudikas išmokėjo Draudimo išmoką į pareiškėjo nurodytą sąskaitą. Pateiktais duomenimis, iki tol bankas nebuvo išreiškęs pozicijos dėl Draudimo išmokos gavėjo.

Įvertinus pateiktus duomenis, darytina išvada, kad Sutartį, kurioje bankas buvo nurodytas naudos gavėju, su draudiku sudaręs pareiškėjas po įvykio pats prašė draudiko, kad šis Draudimo išmoką mokėtų tiesiogiai jam, o ne bankui. Draudikas pasiteiravo banko nuomonės dėl Draudimo išmokos mokėjimo draudėjui, tačiau, per du mėnesius negavęs banko atsakymo su prieštaravimu, pervedė Draudimo išmoką pareiškėjui.

Kaip matyti, valią dėl Draudimo išmokos gavėjo pareiškėjas dar kartą pakeitė po to, kai bankas pareikalavo Draudimo išmokos sumos iš draudiko ir paties pareiškėjo.

Vis dėlto, kaip matyti iš draudiko pateikto susirašinėjimo su banku, bankas 2025 m. sausio 22 d. nurodė, kad nebepalaiko draudikui reikšto reikalavimo dėl Draudimo išmokos mokėjimo.

Esant tokiai situacijai, kitų ginčo aplinkybių teisinis vertinimas nėra reikšmingas ginčiui išspręsti iš esmės, nes, pačiam bankui atsisakius minėtos teisės į Draudimo išmokos sumą, pareiškėjo reikalavimas dėl šios prievolės įvykdymo banko naudai negali būti laikomas pagrįstu.

Įvertinus minėtas aplinkybes, pareiškėjo reikalavimas dėl Draudimo išmokos sumos išmokėjimo bankui yra atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą. .

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.